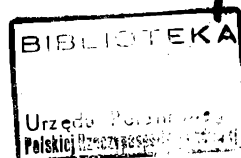

URZĄD PATENTOWY

C 06b 15/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

78c, 15/00

Nr 20739.

Kl. ~~78c, 15~~Lignoza Spółka Akcyjna*)
(Katowice, Polska).**Materiał wybuchowy o małej gęstości.**

Zgłoszono 24 listopada 1933 r.

Udzielono 14 listopada 1934 r.

Materiały wybuchowe o małej gęstości znajdują coraz szersze praktyczne zastosowanie ze względu na specyficzny rodzaj ich działania.

W celu otrzymania małej gęstości materiałów wybuchowych dodawano do tworzących je składników ciał węglonośnych, odznaczających się wyjątkową lekkością, np. mączki z drzew lekkich, jak balsa, bongo, lub rozdrobnionych włókien trzciny cukrowej, mchów, plew, słomy i t. d.; stosowano również domieszki stosunkowo grubych ziarn saletry amonowej, wreszcie wyzyskiwano zdolność pęcznienia zwykłej mączki drzewnej w razie nasycenia jej roztworem

solii. Postępując w ten sposób nie otrzymano jednak praktycznie gęstości niższych od 0,70 (Gęstość jest to stosunek wagi materiału wybuchowego do objętości komory, którą zajmuje).

Aby otrzymywać materiały wybuchowe o niższych gęstościach należało stosować domieszki składników lekkich w takich ilościach, iż te przez swą wielką chłonność w stosunku do środków, zwiększających czułość, jak np. nitrogliceryny lub podobnych, uniemożliwiały uzyskanie materiału wybuchowego o odpowiednich własnościach; materiały te miały wątpliwą czułość, względnie inicjowały się z trudnością. Aby zredu-

*) Właścicielka patentu oświadczyła, że wynalazcą jest Stanisław Kościukiewicz.

kować w materiałach wybuchowych chłonność wyżej wspomnianych składników węglonośnych impregnowano je w różny sposób, np. rozczytnami soli, mieszaninami łątwo topliwych soli, przeważnie zawierających wodę krystalizacyjną, rozczytnami krochmalu i t. d.; we wszystkich tych sposobach używano do impregnacji, jako podłoża, przedewszystkiem mączki drzewnej z surowców już z natury lekkich względnie specjalnie preparowanych, jak np. mączki z drzew o większym ciężarze właściwym, którą poddawano uprzednio działaniu pary pod wysokiem ciśnieniem i w wysokiej temperaturze.

Wszystkie wyżej wspomniane sposoby wymagały więc albo specjalnych surowców, albo specjalnej ich obróbki.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest stosowanie do wyrobu materiału wybuchowego nie zwykłej mączki drzewnej, a tak zwanej w handlu wełnistej mączki drzewnej, to znaczy posiadającej względnie równomierne włókienka.

Zastosowanie mączki tej do wyrobu materiałów wybuchowych w ilości od 8% do 25% pozwala nie tylko na uzyskanie małej gęstości tych materiałów, ale również i na osiągnięcie dobrej czułości względem czynników inicjujących, niezależnie od tego, czy mączka ta była domieszana na sucho, czy też po uprzedniej jej impregnacji.

Poniżej podany jest przykład składu materiału wybuchowego według wynalazku:

Nitrogliceryny	10%
Mączki drzewnej wełnistej	13%
Saletry amonowej	45%
„ sodowej	10%
„ wapniowej	10%
Soli kuchennej	12%

Materiał ten ma gęstość 0,60, a czułość na spłonkę Nr 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Materiał wybuchowy o małej gęstości, znamienny tem, że zawiera mączkę drzewną wełnistą, to jest posiadającą względnie równomierne włókienka.

2. Materiał wybuchowy według zastrz. 1, znamienny tem, że ilość wełnistej mączki drzewnej wynosi od 8 — 25%.

3. Materiał wybuchowy według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że jako jeden ze składników zawiera sole, zawierające wodę krystalizacyjną, np. saletrę wapniową lub magnezową, użyte w ilości od 2 do 50%.

L i g n o z a S p ó ł k a A k c y j n a.

Zastępca: inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.